

## [Finn Poulsen.]

til 1939-niveauet, det er princippet om den omkostningsbestemte leje og hele det deraf følgende kontrol- og fordelingssystem. Det har man mange gange lovet os at ændre.

Jeg skal ikke rippe op i det hele, men så tidligt som i 1958 sagde den daværende socialdemokratiske boligminister, at det var uomgængelig nødvendigt at foretage en tilpasning af lejen i den ældre boligmasse.

Erkendelsen af, at den socialdemokratiske huslejepolitik i det hele taget har spillet fallit, er vokset i alle kredse, og det er vel også det, der ligger bagved, når vor nuværende højtærede statsminister og tidligere statsministre klart har givet udtryk for, at man måtte søge nye veje. Det skete ikke i efteråret, da vi fik forslag til lov om ændringer i lov om boligbyggeri, og det sker så sandelig heller ikke i det forslag, vi nu behandler. Det er helt oplagt, at den højtærede minister har valgt at springe over gærdet dér, hvor han nu mente det var lavest, ved næsten ordret at forelægge det forlig, som man i lejelovsudvalget af 1964 er kommet frem til. Jeg har ikke i sinde at bebrejde udvalget noget. Det har løst den begrænsede opgave, der var stillet, men det kan ikke være meningen, at regeringens initiativ over for dette problem skal indskrænkes til blot at bede folketinget videreeksperdere dette forlig. Dertil forekommer det mig at boligspørgsmålet er for alvorligt.

Jeg nævnede før, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen for længst har efterlyst et initiativ fra et uvildigt organ. Han har gjort det nu igen, opfordret til at tage et nyt initiativ netop på baggrund af det materiale, som nu er kommet frem, og som ingen af os naturligvis har haft tid til at sætte os ind i. Forholdet er jo det i øjeblikket, så vidt jeg kan forstå den højtærede statsminister, at alle politiske bestræbelser i erkendelse af den faktiske situation, vi nu engang har i folketinget, går ud på at samle kræfterne om et bredt forlig, og regeringen ved, at venstre er villig til sammen med andre at deltage i et bredt forlig, og regeringen kender fra de foregående debatter udmærket godt vore synspunkter; specielt ved regeringen, hvilken vægt vi lægger på en løsning af boligproblemerne, og dog kommer bolig-

ministeren igen med et forslag, der ikke indeholder noget som helst forsøg på at gå til ondets rod.

Jeg opfordrer den højtærede minister til omgående at fremsætte et udligningsforslag. Nu er der i hvert fald et betydeligt materiale, og alle — bortset naturligvis fra socialistisk folkeparti — har erklæret sig derfor. Vi har gang på gang sagt, at vi er villige til at acceptere overgangsordninger, vi er villige til at være med til at beskytte lejerne, vi er villige til at følge overgangen til fri huslejedannelse op med hensigtsmæssige ændringer i huslejetilskudsordninger. Kort sagt, vi ønsker ikke, at et overgangsforslag skal behæftes med sociale skavanker.

De tanker om familiepolitik, hvorefter tilskudsordningerne udformes således, at der i højere grad tages hensyn til den enkelte families økonomiske forhold, og som nu på det ærede medlem hr. Hastrups initiativ er taget op i forbindelse med lov om boligbyggeri, er ganske utvivlsomt værdifulde i den henseende, men vi kommer jo ingen vegne, heller ikke på dette område, så længe den ansvarlige regering ikke vil spille ud.

Lovforslaget indeholder, som ministeren også nævner det, to hovedpunkter, og det ene går jo ud på at give en generel procentuel husleje-forhøjelse til dækning af øgede drifts- og vedligeholdelsesudgifter. Det kan vi naturligvis principielt tiltræde, det er et krav, vi for længst har rejst, og det er ikke for meget sagt, at det må betegnes som et overgreb over for husejerne, når det ikke tidligere er imødekommet.

Jeg minder om, at jeg i folketinget tidligere har påpeget, hvorledes boligministeriet for længst har givet de sociale selskaber forhøjelser til vedligeholdelses- og drifts-udgiftstigninger, forhøjelser, der overstiger det, der nu tilbydes. Der kan derfor være god grund til at se på enkeltheder i udvalget. De eksempler, der nævnes på forhøjelser af de enkelte lejer som konsekvenser af forslaget, synes ikke at være afskrækkende; ingen kan med rimelighed protestere derimod, alle må jo være interesserede i at medvirke til at opretholde ejendommens vedligeholdelsesstand.

Jeg kan ikke lade være med i denne for-